

තාක්ෂණික දියුණුව හා මානව සම්බන්ධතා

“අප දැනට සියලු දේ, අප නොදකින දේවලට පෙනෙන්නේ මේ ආකාරයටය. මේ අතරා කියමන, ආචාර්ය මාටින් ග්‍රොර් කියා (කවිණි) නමැති ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයා විසින් පළ කරන ලද්දකි. මෙම ප්‍රකාශය එක් වරක්ම අපට පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා නොදෙනු ඇත. එමෙන්ම මේ කියමන මගින් විවිධ අරුත් හෙළි කර ගත හැකි ද වෙයි. අපට නොපෙනෙන බොහෝ දේ මේ විශ්වය තුළ තිබෙන බව අමුතුවෙන් සිටි යුතු නොවේ. විද්‍යාත්මක දියුණුවේ ප්‍රතිඵල ලෙස අනාගතයේ පිහිටි බොහෝ අරුත් පුළුල් දේ සාමාන්‍ය මිනිසාගේ දැනුමට එක් වී ඇත. අත අතිතයේ පටන්ම අදාලනමාන බලවේගයන්ට දේවත්වාවේ - ජානායුක් සිදු කිරීමට හා ඒවාට වන්දනාමාන කිරීමට පැරණිතම යොමු වූයේ, යැස, ප්‍රේත, තුන ආදී සාකච්ඡා එකම මිනිසාගේ අර්ථකථනයට ලක් වූයේ නිසාවේ ද සමගය. එසේ වුවද, විවිධ වර්ගයේ බැස්ටර්යා පිලිබදව නූතන විද්‍යාත්මක කර්මාන්තයන් මගින් විවිධ යටාර්ට්වාදී ලෙස සිතා බැලීමට අද ජන සමාජය යොමු වී ඇත. මාටින් ග්‍රොර් කියා පවසන, නොදකින දේවල සෙවනාල්ල වැටුණු අප දැනට දේ වර්තමාන සමාජය තුළ විද්‍යාත්මක සහකාරයන් හෙළි කරවනුයුතු බව ද අවබෝධ කරගත හැකිය.”

මිනිසා නුදකෙලා සත්වයෙක් නොවේය යන්න පිළිගත් සත්‍යයකි. පවුල තුළ අනෙකුත් සම්බන්ධතා, ආදරය, සෙනෙහස තිබීම සාර්ථක හා ප්‍රීතිමත් ජීවිතයකට අත්‍යවශ්‍යය.

මෙම කාටුණය පළ කර ඇත්තේ කුඩා දරුවන් සඳහා බව ද එහි සටහන් වී ඇත. මෙම කාටුණයේ නිර්මාණ කරුවා ඉහත ආකෘතියට කෙටි සටහන මගින් අතිශය පුළුල් අරුත් සම්භාරයක් පළ කරයි. එකම නිවසේ වාසය කරන දෙමාපිය දෙදෙනාට පෙනෙන තෙක් මානසය නොසිටින තම පුත්‍රයා කෘම මේසයට කැඳවා ගත යුත්තේ ද ‘ඊ මේලී’ යැවීමෙනි. එක්කරා දුරකථන අතිශයක් නිසාවෙන් වුව මෙම පණිවුඩය වර්තමාන සමාජයේ ජීවත් වන බොහෝ දෙනාට නූතන තාක්ෂණික දියුණුව මගින් පුද්ගලයන් ඇත් කර තබන්නට යොමු වී ඇති අදහස පෙන්වයි.

අතිතයේ ශ්‍රී ලංකාව තා-ළ, විශේෂයෙන් ගැමි සමාජ වටපිටාවක ජීවත් වූ ජනයා එක් ප්‍රදේශයක, එකම කොට්ඨාසයක් ලෙස දිවි ගෙවීම සාමාන්‍ය තත්වය විය. ඇති පවුල්වලින් සමන්විත එක් කුමි භාගයක, ඒ අසලම විසූ සෙසු අය ද සමීප සම්බන්ධතාවකින් යුතුව ජීවත් වූහ. නමුත් කුමුරු යායේ අස්වලදී සහායට එන සෙසු අය වෙනුවෙන් ද තමා එවැනිම සේ-වයක් ඉටු කිරීම අමුතුවෙන් කරනු ලබන ඉල්ලීමකින් තොරව සිදු කෙරිණ. එක් නිවසක වනල සෙවිලි කරනු ලබන අවස්ථාවකදී ඒ සඳහා සහායට සෙසු ගම්වාසීන් කැඳවාගනු ලැබුවේ නුවක් මගිනි. මෙම කාර්යය ද අනෙකුත් වශයෙන් දෙනු ලබන සහාය සමග යුතුව මෙන්ම කාර්යක්ෂම ලෙස ද සිදු විය. එක් නිවසක කෙරෙන යාග හෝම, නොවිල් පවිල් බදු කටයුත්තකදී අවශ්‍ය කෙරෙන විවිධ දේ සපයා ගෙන එමට අසල්වැසි හැම දෙනාම පැවරුණාකාරයට තොරව සම්බන්ධ වීම ද සිදු විය. අසල්වැසි කවර හෝ කෙනෙකුගේ නිවසක තැනැත්තකු රෝගී වීම හෝ මිය යාම බදු අවස්ථාවකදී වුව විශේෂ ඉල්ලීමකින් තොරව සැමගේ සහාය නොඅඩුව ලැබිණ. විවාහ මංගල

උත්සවවලදී දින හතක් තිස්සේ ඇති මිත්‍රාදීන් හා අසල්වැසියන් කැඳවා යොමු කිරීම ද සැබවින්ම සිදු වූ තත්වයකි. අතිශය ජනාකීර්ණ නාගරික පර්යේෂණ මෙන් නොව, ගැමියන්ගේ වටහවලින්ම කිවහොත්, ‘නුවක දුරක’ වෙසෙන කවර හෝ පවුලක අය එකිනෙකාගේ දුක සැප බෙදාහදා ගනිමින්, එකිනෙකාට උපකාර කරමින්, එකමුතුව ජීවත් වූ අතීත සමාජ පර්යේෂණ තුළ තාක්ෂණික මෙවලම් හෝ තාක්ෂණික දියුණුවේ ප්‍රතිඵල ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ වෙනත් දේ හෝ නොවීය. එසේ වූ හෙයින්ම මවුනොවුන් අතර පැවති සුභදානාව, සැතිවූවන් අතිශය ප්‍රබල විය.

එලු පැවති මේ තත්වය සමග සසඳන විට වර්තමාන සමාජය තුළ පවත්නේ ඊට වඩා බහුල වශයෙන් වෙනස් ස්වභාවයක් බව සිටි හැකිය. එක් අතකින් බලන විට විද්‍යාව හා තාක්ෂණික දියුණුව මගින් සමග මෙලෙස

සම්මානිත මහාචාර්ය කුසුමා කරුණාරත්න

තනිව පැවති ජන කොට්ඨාසවලින් ද මිඩබට ගිය සාමුහිකත්වයකට ඉඩ ලැබුණද එහි අතින් අන්තය වී ඇත්තේ එකිනෙකා වෙත කොට නුදකෙලා කරවන අන්දමේ තාක්ෂණික ප්‍රගමනයකි. පරිගණකය පුළුලින වීමත් සමග ‘ගේස් බ්‍රික්’ වැනි වෙබ් අඩවි මගින් පුද්ගලයන් සමීප කරවීමක් ඇද සිදු වී ඇති බව සත්‍යයකි. කලක් තිස්සේ තොරතුරු නොදැන සිටි ගිත මිනුරන් හෝ වෙනත් සමීප පුද්ගලයන් පිලිබද අලුත් තොරතුරු ‘ගේස් බ්‍රික්’ මගින් දැනගන්නට ලැබීමෙන් දුරස්ථ වී සිටියවුන් එක්කර කිරීමට තාක්ෂණික මෙවලම් උපකාර වී ඇති ආකාරය ආකාරය හැකිය.

එසේ වුවද මෙවන් වෙබ් අඩවි අයදා ලෙස පරිගණකය කරමින් පුද්ගලයන්ට වැදගිසා පැමිණවීම, මවුන් විවිධ අනතුරුවලට භාජන කරවීම වැනි අහිමිකර සිදුවීම ද අනන්ත අප්‍රමාණව ඇද සිදු වන බව සිටිය යුතුය. එවන් අනපතන් තත්වයන් හැරුණ විට පරිගණක තාක්ෂණයේ විවිධ දියුණු අවස්ථා මගින් මිනිස් සමාජය එකමුතු කරවීමක් හා සමීප කරවීමක් ද බොහෝ දුරට සිදු වන බවට සැකයක් නැත. කරුණු එසේ වුවද, ‘වඳුරට දැඳී පිහිය දුන්නා වාගේ’ යන ප්‍රකට කියමන අනුව සිතන විට පරිගණක තාක්ෂණය පරිගණකය කරමින් පුද්ගලයන්ට යොමු වීමෙන් ඇතැම් පුද්ගලයන් සමාජය එකමුතු කරනවා වෙනුවට සමාජයට වන කර්තව්‍ය වෙලම් ඇති අවස්ථා ද එමටය.

පරිගණකය වූ කලී තම දැනුම වර්ධනය කරගැනීම, ආස්වාදය ලබාගැනීම, සමීප සම්බන්ධතා ඇති කරගැනීම වැනි අන්තර්විධ අවශ්‍යතාවන් ඉටු කර දෙන විශ්මිත තාක්ෂණික මෙවලමකි. මොනොතකින් ලෝකයේ කවර දෙයකට හෝ පිටිය තොරතුරු ලබා ගැනීමට පරිගණකය ඉමහත් ලෙස උපකාරී වෙයි. බාල වැඩිහිටි කවර අයගේ වුව දැනුම පුළුල් කර ගැනීමට ද පරිගණකය යහපත් මිතුරකු බව සිටි හැකිය. පාඨව, කාන්තිය මො ගනිමින් යුතු කතාබහට යොමු වීමට ද පරිගණකයෙන් ලැබෙන පිටිවහල ඉමහත්ය. ජීවිතයට අවශ්‍ය වන සතුට, විනෝදය ලබා ගැනීම සඳහා ද, විශේෂයෙන්ම කුඩා දරුවන් ප්‍රිය කරන අන්දමේ විවිධ ක්‍රීඩා ආදියෙහි නියැලීමට ද මෙය අතිශයින් ආයුක් වෙයි. විදේශීය

රටවල ඇතැම් විට දරුවන් අතින් අකුරු ලිවීම, චිත්‍ර ඇඳීම බදු ක්‍රියාකාරකම්වල නිරත වීමට ද පරිගණකය යොදා ගැනීමට යොමු වන බව සත්‍යයකි. එසේ නම් නූතන තාක්ෂණයේ ඉහල තලයක පවතින පරිගණකය මෙන්ම අද ඒ සමානව දැනගත් වන ජංගම දුරකථන ද මිනිස් සබඳතා හර කැලීමට ඉවහල් වන තාක්ෂණික මෙවලම් ලෙස හඳුන්වා දිය හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටක දැනට දැනට සිටියකට පෙර පැවති තත්වය වූයේ නිවසකට දුරකථන පහසුකම් ලබාගැනීමට බලා නොසිටීම වෙළඳපොළට ගොස් ජංගම දුරකථනයක් මිල දී ගෙන ඊට අවශ්‍ය සීමි කාඩ්පතක් ද මුදල් ගෙවා ලබාගෙන ගිතු මහාපාසට එය භාවිත කරමින් කවර හෝ අස්සක් මුල්ලක් හෙර මිහසම කෙනකුට වාචිකව සම්බන්ධ වීමේ ඉඩකඩ ඇද පැදී ඇත. ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටක පවා වර්තමානයේ එක් පුද්ගලයකු සතුව එක් ජංගම දුරකථනයකට වඩා වැඩි සංඛ්‍යාවක් තිබීම ද අරුමයක් නොවේ. එලු ශ්‍රී ලාංකික ගැමි සමාජය තුළ පාසල් ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් භාවිත කළ ගල් කුරු සහ ගල් දෙල්ල කලක් යන විට අභ්‍යන්තර පොත සහ පැන්සලට මාරු විය. වැඩි කලක් නොයාම පොත හා පැන් පාසල් දරුවන් අත රැඳුණ අභ්‍යවශ්‍ය අංග බවට පත් විය. මේ මග වට පාසල් දරුවන් සතුව ද ජංගම

විද්‍යාව හා නූතන තාක්ෂණය මිනිස් සමාජයට පුළුල් ආදානයක් හා අවබෝධයක් ලබා දෙන්නා සේම මානව වර්ගයා එක් කර ගැනීමේ ශක්තියට ද ඊට ඇති බව පැහැදිලි කරුණකි. තාක්ෂණික දියුණුව හේතු කොට ගෙන මුළු ලෝකයම විශ්ව ගම්මානයක් බවට පත් කර ඇත යන මතය මත කාලය තුළ සමාජයේ දැඩි අවධානයට ලක් වී තිබෙන්නකි. විවිධ රටවල් හා එහි වෙසෙන ජාතීන් සතු සංස්කෘතික හා අතිභව්‍ය අංශවල අනන්ත මතු වී පෙනෙන විට එලෙසට සියල්ලන්ම එකම තලයකට ගත හැකිද යන ප්‍රශ්නය ද සාකච්ඡාවට භාජන වෙමින් පවතී. කෙසේ නමුදු නූතන තාක්ෂණය මගින් විශ්ව සමාජය එකට එක් කොට බැඳ තබන බවට ගම් යැකයක් නැත. විවිධ සන්තියේදී මාධ්‍යයන් මගින් රටින් රට පහතාව එක් කෘෂායකින් සම්බන්ධ කරවන අන්දමේ දියුණු තාක්ෂණයක් විශ්ව සමාජය ඇද අත්පත් කරගෙන ඇත. මේ පිලිබදව සිතන විට කා තුළ වුවද සතුටක් ඇතිවීම පුළුල්යක් නොවේ.

කරුණු මෙසේ වුවද, එලෙසින් එකමුතු කර තබන මිනිස් වර්ගයා සමාජ ලෙසින්ම නොව නම් පුද්ගලයන් ලෙසින් නුදකෙලා වෙතට වෙතට කර ගැනීමේ ප්‍රවණතාව ද නූතන තාක්ෂණික ප්‍රගමනය තුළ දක්නට ඇත. පසුගිය දා පුවත්පතක පළවූ කාටුණයක් මෙහිදී මගේ සිහියට නැගෙයි. ඉංග්‍රීසි පුවත්පතක වූ එහි එකිනෙක තුළ විද්‍යාමාන වර්ග දෙකක් හා අවිද්‍යාමාන වර්ගයක් ද වෙයි. ‘අන්ති’ නමින් තම පුත්‍රයා අභිගත වැඩිහිටි පියා සහ මනුට පිටුපසින් සිටිගෙන සිටින මවක් ද එහි දර්ශනය වෙයි. තම